

Underbilag 5.

Udskrift.

Afskrift.

Kommandanten i København.
Sølvgadens Kaserne.

Fortroligt A. 84.

København, den 19. December 1921.

Til 1. Generalkommando.

Automobiler.

1. Anvendelse. I 1918 var der ikke nogen fast Bestemmelse om, at Automobiler indgik i Beredskabet — skønnede man det nødvendigt, befalede det for hver Gang —, men fra April 1919, da den Styrke, der ved Rangering vilde være disponibel til mobil Anvendelse, blev ret ringe, blev der truffet Bestemmelse om, at 3 af Hærens Automobiler — 1 Personvogn og 2 Lastvogne — skulde indgaa i Rangeringsstyrken for hurtigt at kunne transportere en Styrke til det Punkt, hvor der maatte være Anvendelse for den. Disse 3 Automobiler afgives, naar der rangeres, uden nærmere Ordre fra Hærens tekniske Korps til Kommandanten. De møder paa Sølvgadens Kaserne, hvor de kører op i Forgaarden, de føres af værnepligtige Chauffører. De afgives ikke, naar der kun finder Vagtforstærkning Sted. Disse Bestemmelser er ikke ændret siden 1919.

Andre Automobiler har ikke staaet til Kommandantens Raadighed.

2. Foranstaltninger. Der er ikke — og har ikke været — foretaget Foranstaltninger ved Automobilerne, der gør dem særligt egnede til Anbringelse af Maskingeværer (heller ikke Rekylgeværer). Skønt Kommandanten var paa det rene hermed, har man — for at kunne dokumentere Forholdet — korresponderet med Hærens tekniske Korps — under hvilket alle Hærens Automobiler sorteres, saavel hvad Administrationen som hvad Vedligeholdelse angaar —, og Korpset har i en Skrivelse af 16. December 1921, der vedlægges i Afskrift (Bilag 1), om dette Forhold udtalt:

„Der er ikke ved nogen af Hærens Automobiler foretaget nogen som helst Foranstaltninger, der tilsigter at gøre dem egnede til Anbringelse af Maskingeværer.“

Arten af de Foranstaltninger, der er foretaget ved Hærens Automobiler for at gøre dem egnede til Persontransport, fremgaar af følgende Udtalelse i den ovenfor citerede Skrivelse fra Hærens tekniske Korps:

„Jernbaneulykken ved Vigerslev i November 1919 foranledigede, at der ved Hærens Lastautomobiler blev foretaget en Del Persontransporter, og det viste sig ved denne Lejlighed, at saadanne Transporter var farlige, fordi Lastvognenes Faddinger var for lave.

For at raade Bod paa denne Mangel er Lastautomobilerne efterhaanden blevet forsynet med Rækværker (Opstandere med Tove), som kan paasættes, naar det ønskes.

Disse Rækværker er fremstillet paa følgende Tidspunkter:

2	Sæt:	$\frac{30}{1}$ — $\frac{1}{2}$	1920.
2	—	$\frac{31}{3}$ — $\frac{9}{4}$	1920.
3	—	$\frac{23}{6}$ — $\frac{24}{7}$	1920.
3	—	$\frac{5}{7}$ — $\frac{24}{7}$	1920.

Ved Konstruktionen af disse Rækværker har det udelukkende været Hensigten at benytte dem som det, man i daglig Tale forstaar ved Rækværker.

For at en Opstander skal kunne anvendes til Maskin- eller Rekylgeværer, maa den dels være fæstet saa solidt til Underlaget, at den kan taale Skydningens Paavirkninger, og tillige maa Geværet og Opstanderen være afpasset saaledes efter hinanden, at Geværet kan anbringes og fastholdes.